

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119288300
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119288300.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, so sídlom námestí T. G. Masaryka 2392/17, 690 02 Břeclav, IČ: 043 55 211, právne zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka so sídlom E. X/A, XXX XX T. - mestská časť C., adresa na doručovanie: JUDr. Katarína Hegedúšová, H. XX, XXX XX T., proti žalovanej: P. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX W., štátna občianka SR, o zaplatenie 100 € s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 46Csp/103/2019-37 zo dňa 6.11.2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Vo veci rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania, nakoľko dospel k záveru, že ide o vec jednoduchého právneho posúdenia s hodnotou sporu neprevyšujúcou 1.000 €. Dospel k záveru, že vec je možné rozhodnúť len na základe skutkových tvrdení žalobcu, ktoré tento podporil predloženými listinnými dôkazmi. Žalovaná sa vo veci nevyjadрила, žiadnym spôsobom tvrdenia žalobcu nespochybnila. Samotná skutočnosť, že súd musel prihliadať na neunesenie dôkazného bremena v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 100 € nerobí tvrdenia žalobcu spornými v zmysle ust. § 297 písm. b) CSP. Aby strana konania mohla splniť svoju zákonnú povinnosť označiť potrebné dôkazy, musí predovšetkým splniť svoju povinnosť tvrdenia. Predpokladom dôkaznej povinnosti je teda tvrdenie skutočností stranou, tzv. bremeno tvrdenia. Medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Ak strana nespĺní svoju povinnosť tvrdiť skutočnosti rozhodné z hľadiska hypotézy právnej normy, potom spravidla ani nemôže splniť dôkaznú povinnosť. Nesplnenie povinnosti tvrdenia, teda neunesenie bremena tvrdenia, má za následok, že skutočnosť, ktorú strana vôbec netvrdila a ktorá nevyšla inak v konaní najavo, spravidla nebude predmetom dokazovania. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha tú stranu, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a stranou tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/33/2019 zo dňa 28.3.2019). O nároku na náhradu trov konania rozhodol s prihliadnutím na úspech žalovanej v spore a skutočnosť, že jej v konaní preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručil odvolanie žalobca. Uviedol, že strany sporu uzatvorili 28.5.2016 Zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol krátkodobý bezúčelový úver vo výške 100 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vo výške 128 €. Žalovanému bol zo strany žalobcu na základe zmluvy poskytnutý úver vo výške 100 € na číslo bankového účtu žalovaného. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z listinných dôkazov, ktoré žalobca súdu prvej inštancie predložil vo forme príloh k návrhu na začatie konania. Nesúhlasil s konštatovaním súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno pri preukázaní dôvodu uplatňovaného nároku. Zastal názor, že ním uplatňovaný nárok je

dostatočne preukázaný a podložený listinnými dôkazmi priloženými k žalobe. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), súc viazaný rozsahom podaného odvolania a jeho dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) v súvislosti s ust. § 391 ods. 1 CSP.

4. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd v dôsledku nesprávneho procesného postupu znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

5. Podľa § 177 ods. 1 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

6. Podľa § 177 ods. 2 CSP písm. a) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000 €.

7. Záver súdu prvej inštancie, že boli naplnené podmienky pre vydanie rozhodnutia vo veci samej spôsobom podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP, nie je správny.

8. Z právnej teórie vo vzťahu k výkladu vyššie citovaných ustanovení Civilného sporového poriadku vyplýva (viď komentár Civilný sporový poriadok, Števček, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol., Nakladateľstvo C. H. BECK) nevyhnutnosť nariadenia pojednávania pri rozhodovaní vo veci samej, je vyjadrením zásady ústnosti a bezprostrednosti konania. Obe tieto zásady majú ústnoprávne vyjadrenie. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

9. Jedným z kritérií uvedených v § 177 ods. 2 písm. a) CSP je, že tvrdenia strán nie sú sporné, pričom uvedené závisí od procesných úkonov žalovaného. Nespornosť tvrdení je skôr pojmom dôležitým pre hodnotenie vykonaného dokazovania a zistenia skutkového stavu. Zavedenie tohto pojmu ako kritéria pre nenariadenie pojednávania je na hrane prípustného odchýlenia sa od zásady bezprostrednosti a ústnosti, keďže jediným možným výkladom tohto pojmu možno dospieť k záveru, že skutkové tvrdenia možno považovať za nie sporné v tom prípade, ak sa žalovaný v lehote stanovenej súdom podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe nevyjadril.

10. Vyššie uvedené však platí len v tom prípade, ak sa žalovaný v stanovenej lehote súdom k žalobe nevyjadril, čo znamená, že k daným skutkovým tvrdeniam v žalobe a možnému právnomu posúdeniu veci nemá žiadne námietky, v podstate s nimi súhlasí. To však ďalej znamená, že podmienky pre vydanie rozsudku podľa § 177 ods. 2 písm. a) CSP môžu nastať iba vtedy, ak súd žalobe žalobcu vyhovie. Totiž, ak sa žalovaný v súdom stanovenej lehote podľa § 167 ods. 2 CSP k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadrí, znamená, že skutkové tvrdenia uvádzané v žalobe, na základe ktorých sa žalobca domáha splnenia povinností podanou žalobou, nespochybňuje. V danom prípade, ak súd prvej inštancie žalobu zamietol, došlo neprípustne k porušeniu princípu rovnosti strán v konaní, keďže namiesto žalovaného, ktorý žiadnu procesnú aktivitu v konaní nevynaložil, spochybnil opodstatnenosť a dôvodnosť podanej žaloby, čím vytvoril stav, že tvrdenia žalobcu v žalobe vo vzťahu k postaveniu žalovaného ako procesnej strany v konaní, sa stali sporné. K záveru o možnej neopodstatnenosti žaloby by súd mohol dospieť iba na základe postupu podľa § 177 ods. 1 CSP, t.j., že by vo veci nariadil pojednávanie, vykonal dokazovanie spôsobom, ako to ustanovuje zákon (Civilný sporový poriadok) a až na základe takéhoto postupu v konaní by mohol vyniesť vo veci rozsudok.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keďže súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku žalobcu postupoval v rozpore s čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a s čl. 6 ods. 1 Dohovoru, keďže pre rozhodnutie vo veci

neboli naplnené podmienky uvedené v § 177 ods. 2 písm. a) CSP, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)